

[Pia Christmas-Møller]

gets rådighedsafsnit bliver taget fat på dette problemområde. Vi er tilfreds med, at der indføres en obligatorisk rådighedsvurdering efter 6 måneders ledighed. Vi er tilfreds med, at a-kassernes pligt til at gennemføre systematiske rådighedsvurderinger bliver kørt igennem.

Selve arbejdsløshedsproblemet hverken kan eller skal dagpengesystemet eller andre tiltag inden for Arbejdsministeriets område løse. Der kan derimod gøres meget for at sikre en bedre matching mellem de ledige job, der findes, og den arbejdskraft, der er til rådighed.

Der kan også gøres en del for at undgå, at det er ganske få personer, der bærer en uforholdsmæssig stor del af ledigheden. I dag er det faktisk sådan, at 25 pct. af ledigheden bliver båret af kun 3 pct. af arbejdsstyrken ifølge Det Økonomiske Råds rapport fra juni. Nøglen til at sikre en større mobilitet er først og fremmest uddannelse og nedbrydning af faggrænser. I anden række kommer så en udvidelse af de hidtidige geografiske og faglige grænser. Begge dele er indeholdt i forslaget. Efter første arbejdstilbud og 6 måneders ledighed vil den ledige blive givet et uddannelsesstilbud. Uddannelsesstilbudet gives på grundlag af den enkeltes muligheder og de lokale beskæftigelsesmuligheder. Efter 18 måneders ledighed skal den ledige stå til rådighed for, hvad man kan kalde et rimeligt arbejde.

Alt i alt synes vi, at der er tale om et rigtig godt forslag, og vi noterer med glæde, at der samtidig er fundet en finansiering. Jeg kan derfor anbefale en hurtig og konstruktiv udvalgsbehandling med henblik på en hurtig vedtagelse.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg vil starte med at sige, at hovedproblemet her ikke er de ledige og ikke dagpengeloven. Hovedproblemet er desværre det, vi har haft i ganske mange år efterhånden, en utrolig mangel på arbejdspladser, ikke mindst i den private sektor.

SF er af den mening, at det er og bliver bl.a. en bedre fordeling af arbejdet, der skal til, for at vi kan få klaret nogle af disse problemer, det vil sige nogle BFU-ordninger, sabbatorordninger, afspadseringsordninger og nedsættelse af arbejdstiden. Så skal vi som sagt have skabt nogle nye arbejdspladser i det private erhvervsliv.

Det ligger desværre ikke for med den regering, vi har fået, ikke engang efter deltagelse af Det Radikale Venstre, som dog tidligere ikke mindst ved deres nuværende miljøminister var temmelig optaget af at få arbejdstiden sat ned. Derfor må Folketinget idelig beskæftige sig med de ledige og dagpengeloven og ofte med det administrative kaos, det får til følge.

Når det er sagt, er SF ikke utilfreds med, at der nu kommer ordninger, der forhindrer ca. 16.000 ledige i at komme på bistandshjælp. Debatten i juni måned viste også, at SF var parat til at være med i en retningsaktion, nemlig en moratorieordning, så ingen i 1989 endte uforstyldt i bistandssystemet. SF's velvilje dengang var såmænd så stor, at der fra arbejdsministerens side blev givet løfte om, at SF ville blive inddraget i forhandlingerne om det lovforslag, vi behandler her. Det er nu ikke sket, skal jeg hilse og sige. SF er ikke med i dette forlig, og det er vigtigt for os at få slået fast her fra starten. Det har været vigtigt for SF, at der blev satset meget stærkt på uddannelse af de langtidsledige, og det er til en vis grad sket. Ligeledes bliver det nu også muligt at komme på uddannelse, før den pågældende har gået ledig i 5 år med et jobtilbud indimellem, og det er et stort fremskridt. Det har af mange ledige været betragtet som galimatias, at de skulle gå ledige i årevis, før de kunne få lov til at begynde at uddanne sig.

Selvfølger kunne SF godt have tænkt sig, at uddannelsesmuligheden var blevet endnu bedre. Det sker ikke denne gang, men jeg har bemærket, at i anden lovgivning, vi skal diskutere senere i dag, er det på tale, at voksne lærlinge skal kunne uddannes med tilskud af beskæftigelsesmidler. Det viser dog, at regeringen er indstillet på, at det er på uddannelsesområdet, vi skal klare meget af det, vi står midt i. Jeg skal ikke undlade at sige, at Sverige jo også længe har vist vejen på dette område, har vist, at det er den måde, vi skal kaste os ud i det på.

SF har mange ønsker i forbindelse med dette lovforslag, hvoraf jeg skal drage ét frem, nemlig ønsket om, at der kunne komme en bestemmelse ind, der sikrer, at lovens virke lever op til lovens intention, så loven ikke i stedet bliver en lov, der blot begrænser de lediges ret til dagpenge. En sådan bestemmelse kan være en revisionsbestemmelse, hvor man sikrer, at vi tager loven op til revision, så vi ikke står i den situ-